

מסכת דמאי

פרק ב

א. ואלו דברים מთעשרין דמאי בכל מקום. היבלה, והתפרים, והחרובים, הארץ, והכמן. הארץ שבחוצה לאرض, כל המטהמש מפנו פטור:

ב. המקבל עליו להיות נאמן, מעישר את שהוא אוכל, ואת שהוא מוכר, ואת שהוא לזהה, איןנו מתארח אצל עם הארץ. רבינו יהודה אומר, אף הפתארח אצל עם הארץ נאמן. אמרו לו, על עצמו איןנו גואם, כיצד יהא גואם על של אחרים:

ג. המקבל עליו להיות חבר, אינו מוכר לעם הארץ לח ויבש, ואין לו קם מפנו לח, ואיןנו מתארח אצל עם הארץ, ולא מארכו אצל בכסותו. רבינו יהודה אומר, אף לא יגדל בהמה דקה, ולא יהא פרוץ בגדרים ובשחוק, ולא יהיה מטמא למתים, ומטה מש בבית ה产品经理. אמרו לו, לא באו אלו לכלל:

ד. הַנְּחַתּוֹמִים, לֹא חִיבּוּ אֹתָם חֲכָמִים לְהַפְּרִישׁ אֶלָּא כִּי תְּרוּמַת
מְעֻשֵּׂר וְמַלְאָה. הַחֲנֹנוֹנִים אֵין רְשָׁאי לְמַכֵּר אֶת הַקְּמָאִי. כָּל הַמְּשֻׁפְיעִין
בָּמְדָה גֶּסֶת, רְשָׁאי לְמַכֵּר אֶת הַקְּמָאִי. אֶלָּו הַן הַמְּשֻׁפְיעִין בָּמְדָה
גֶּסֶת, כְּגֹון הַסְּיטּוֹנוֹת וּמוֹכְרֵי תְּבוֹאָה:

ה. רַבִּי מַאֲיר אוֹמֵר, אֶת שְׁזַרְפָּכוֹ לְהַמִּידָה בְּגֶסֶת וּמִדָּו בְּדִקָּה, טִפְלָה
דִּקָּה לְגֶסֶת. אֶת שְׁזַרְפָּכוֹ לְהַמִּידָה בְּדִקָּה וּמִדָּה בְּגֶסֶת, טִפְלָה גֶסֶת
לְדִקָּה. אַיְזֹה הִיא מְדָה גֶסֶת, בִּיבְשׁ, שֶׁלֶשׁ קְבִינוֹ, וּבְלָח, דִינָר. רַבִּי
יְוֹסֵי אוֹמֵר, סְלִי תְּאַגִּים וִסְלִי עֲנָבִים וְקִפּוֹת שֶׁל יְרָק, כָּל זָמָן שֶׁהוּא
מוֹכָרֵן אַכְסָרָה, פְטוֹר: